

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
21000 SPLIT, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 10 P-127/2021-15

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Splitu, po sucu Ivani Madunić, u pravnoj stvari tužitelja REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija, OIB: 18683136487, koju zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Splitu, protiv tuženika SALONIT d.d. u stečaju, Vranjic, Krešimirova obala bb u čije ime i za čiji račun nastupa osporavatelj ROSTUM d.o.o. u stečaju, OIB: 09056816206, Zagreb, Ulica Podaupskog 1 (ranije KATRAN d.d.), kojeg zastupa stečajna upraviteljica Davorka Huljev iz Zagreba, uz sudjelovanje umješaka na strani tuženika TRGOVINA-GRADNJA d.o.o., Zagreb, Avenija Dubrava 244, OIB: 19486462364, kojeg zastupa punomoćnik Josip Paić, odvjetnik iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Predrag Jelavić i Josip Paić iz Splita, radi utvrđenja osporene tražbine, (v.p.s. 50.000,00 kn), nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 2. veljače 2022. uz sudjelovanje ZZ tužitelja, punomoćnika umješaka na strani tuženika, a u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, objavljene dana 4. travnja 2022.

presudio je

I Utvrđuje se osnovanom tražbina Republike Hrvatske, Ministarstva financija, OIB: 18683136487, u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu nad stečajnim dužnikom Salonit d.d. u stečaju, OIB: 14755697651, pod brojem St-13/2002 u iznosu od 25.571.130,84 kn, kao tražbina drugog višeg-općeg isplatnog reda.

II Nalaže se tuženiku da u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe naknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 36.000,00 kn, dok se zahtjev tužitelja za više traženu naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 1.887.000,00 kn, odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1.Kod ovog suda je dana 16. ožujka 2006. zaprimljena tužba tužitelja Republike Hrvatske protiv tuženika SALONIT d.d. u stečaju, zastupane po stečajnom vjerovniku KATRAN d.d. Zagreb, Radnička cesta 27, radi utvrđenja osporene tražbine.

2. U tužbi tužitelj navodi kako je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu broj XIV St-13/02 od 15. veljače 2006. od strane stečajnog vjerovnika Katran d.d. Zagreb osporena tražbina općeg isplatnog reda vjerovniku ovdje tužitelju u iznosu od 26.280.709,67 kn i tužitelj da je upućen u parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine. Kao razlog osporavanja osporavatelj da je naveo kako stečajni dužnik Salonit d.d. ima prema Republici Hrvatskoj potraživanje iz osnove naknade štete za isplaćene azbestoze koje da su isplaćene za vrijeme dok je Republika Hrvatska bila većinski vlasnik dionica dužnika i većinski dioničar dužnika. Ti navodi osporavatelja da nisu osnovani jer osporavatelj ničim da nije dokazao ni činjeničnu ni pravnu osnovanost svojeg prigovora i osporavanja. Dapače, osporavatelj da priznaje dugovanje stečajnog dužnika prema stečajnom vjerovniku Republici Hrvatskoj ali neosnovano da ističe prigovor prijeboja. Tužitelj da je kao stečajni vjerovnik dana 23. srpnja 2004. prijavio tražbinu prema stečajnom dužniku u iznosu od 25.571.130,84 kn i to s osnove poreza na dodanu vrijednost u ukupnom iznosu od 25.454.335,69 kn, s osnove poreza na tvrtku odnosno naziv da je prijavljeno 1.431,63 kn, s osnove prisilne naplate državnih sudskih pristojbi koje obavlja porezna uprava da je prijavljeno ukupno 3.761,00 kn, s osnova naplate članarine Hrvatskoj gospodarskoj komori da je prijavljeno 102.370,89 kn, s osnova uplate doprinosa za obavljanje javnih ovlasti Hrvatske gospodarske komore da je prijavljena tražbina u iznosu od 9.231,63 kn. U dokazne svrhe uz prijavu da su priložene vjerodostojne isprave i to obrazac PDV-K sačinjen od samog stečajnog dužnika u kojim obrascima da se navodi nesporna visina tražbine s osnova poreza na dodanu vrijednost, a koje tužitelj specificira u tužbi pod brojem 1-11 (list 2 tužbe). Isto tako uz navedene prijave da su priložene iz informacijskog sustava porezne uprave i izliste stanja računa poreznog obveznika na dan 23. srpnja 2004., a iz kojih da proizlazi kako je dugovanje stečajnog dužnika Salonit d.d. u sveukupnom prijavljenom iznosu od 25.571.30,84 kn. Kako je stečajni vjerovnik ovdje tužitelj tijekom postupka radi utvrđenja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom kao i u prijavi potraživanja u stečajnom postupku dokazao osnovanost svojeg potraživanja a isto tako u međuvremenu povukao dio prijavljene tražbine u iznosu od 709.578,83 kn, predlaže sudu donijeti presudu kojom bi se utvrdilo osnovanom potraživanje RH u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu u predmetu broj XIV St-13/02 u iznosu od 25.571.130,84 kn, te se ono svrstava u tražbine općeg isplatnog reda.

3. U odgovoru na tužbu tuženika Salonit d.d. u stečaju isti navodi kako je stečajni upravitelj priznao potraživanje tužitelja kao potraživanje općeg isplatnog reda, a koje da je vjerovnik Katran d.d. Zagreb osporio iz razloga da nisu uzete u obzir štete isplaćene oštećenima zbog azbestoze u vrijeme dok je Republika Hrvatska bila većinski dioničar tuženika, pa da bi u postupku trebalo obuhvatiti kao tuženika i stečajnog vjerovnika Katran d.d.

4. U podnesku zaprimljenom kod suda 16. lipnja 2006. Katran d.d. ističe kako isto društvo ne zastupa Salonit d.d. u stečaju, jer za to da nema ovlaštenja. U stečajnom postupku poslovni broj St-84/1999 nad stečajnim dužnikom Katran d.d. da je tražbinu osporio ne u ime i za račun stečajnog dužnika ovdje tuženika već isključivo u svoje ime. Što se tiče tražbine s osnova porezna na dodanu vrijednost specificirane po godinama ističe prigovor zastare u odnosu na tražbine starije od 6 godina pozivom na odredbu članka 92. Općeg poreznog zakona. Ističe kako iz tužbe nisu vidljiva dospijeca potraživanja tužitelja po drugim osnovama te opreza radi i u odnosu na ta potraživanja ističe prigovor zastare. Sve kada tražbina i ne bi bila u

zastari a što ista da je, odnosno u utuženom iznosu prestala prijebojem koji prijeboj tuženik da je izjavio tužitelju dana 18. svibnja 2004. te se poziva na dopis tuženika od 18. svibnja 2004. kojom da je obavijestio tužitelja o dosjelom novčanom potraživanju tuženika prema tužitelju u iznosu od 27.132.541,79 kn, a koji iznos da predstavlja iznos koji je tuženik isplatio radnicima oboljelima od profesionalne bolesti-azbestoze temeljem pravomoćnih sudskih presuda radi naknade štete za koju štetu da je odgovoran upravo tužitelj. Temeljem članka 337. ZOO-a tuženik da je tako dao dopisom od 18. svibnja 2004. tužitelju izjavu o prijeboju. Nadalje, tužitelj pod točkom 4. navedenog podneska obrazlaže da je tužitelj bio obaviješten o postojanju dospjelog novčanog potraživanja tuženika prema tužitelju te isti prihvatio i odobrio prebijanje međusobnih dospjelih potraživanja pod točkom 4. Osnovanost potraživanja tuženika prema tužitelju da proizlazi iz činjenice što je tuženik isplaćivao naknade štete radnicima temeljem pravomoćnih sudskih presuda zbog oboljenja uslijed izloženosti radnika azbestu još u vrijeme kada je tuženik bio u vlasništvu države odnosno tužitelja, kao i naknade po osnovi profesionalnih oboljenja koje imaju tek dospjeti sukladno članku 154. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima. Obveza tužitelja da proizlazi iz činjenice kako je isti kao pravni slijednik SFRJ zakonskom regulativom dopustio proizvodnju azbestom, te da je tužitelj bio vlasnik tuženika prije privatizacije, a upravo da je za pojavu azbestoze nužan protek minimalno 20 godina od početka izloženosti azbestu. Kako je postupak pretvorbe nad tuženikom proveden 1998. niti jedan od slučajeva oboljelog radnika tuženika kojem je sud dodijelio naknadu štete na teret tuženika da nije i ne može biti posljedica rada u tuženom društvu u razdoblju novih vlasnika, već upravo za vrijeme kojeg je vlasnik bio tužitelj. Štetnost azbesta da je notorna činjenica i to tužitelju da mora biti poznato, odnosno nije moglo biti nepoznato. Navedeno da proizlazi i iz činjenice što je Vlada RH 1993. donijela pravilnik o MDK (maksimalnoj dopustivoj koncentraciji) štetnih tvari u atmosferi radnih prostorija i prostora i o biološkim graničnim vrijednostima ("Narodne novine" 92/93), kojim da se MDK utvrđuje na razini od 0,1 do 2 f/cm³ zavisno od vrste azbesta, što je manje u odnosu na MDK u bivšoj Jugoslaviji i RH do 1993. Prema tome, tužitelju da ne može biti nepoznata zakonska regulativa u pogledu mogućnosti upotrebe azbesta u proizvodnji, pa time ni činjenica da RH suprotno trendovima u zapadnoeuropskom zakonodavstvu nije zabranila proizvodnju, promet i upotrebu azbesta, već samo smanjila MDK u odnosu na propise na snazi do 1993. Time da je tek smanjena mogućnost nastanka profesionalne bolesti uzrokovanih azbestom, ali isti da se ne isključuju i isto tako da ne rješavaju posljedice izlaganja azbesta iz ranijih razdoblja koje su se počeli manifestirati tek kasnije što je rezultiralo većim brojem odštetnih zahtjeva. tako da je očito da su zahtjevi radnika za naknadu štete od tuženika uslijed utvrđenih profesionalnih bolesti posljedica neadekvatnog sustava normiranja MDK, koji je bio viši od MDK zapadnoeuropskih i drugih zemalja, za što da nije i ne može biti odgovoran tuženik koji da je proizvodnju obavljao sukladno pozitivnim zakonskim propisima RH.

5. U podnesku od 26. lipnja 2006. tužitelj navodi kako je tuženik a sukladno odredbi članka 179. stavak 1. Stečajnog zakona, Zakonu o parničnom postupku i sudskoj praksi kao tuženika označio Salonit d.d. u stečaju zastupan po stečajnom vjerovniku Katran d.d. Zagreb, Radnička cesta 27, te da ostaje pri svojim navodima da je u predmetnoj pravnoj stvari ispravno označen tuženik.

6. U podnesku od 1. rujna 2006. i od 11. listopada 2006. tužitelj je ustrajao u tužbi i tužbenom zahtjevu, te navodima iz podneska od 26. lipnja 2006., ustraje u

tvrdnji kako u ovom slučaju vjerovnik osporavatelj vodi parnicu u ime i za račun dužnika, a ne stečajni upravitelj, pa da su neosnovani navodi Katrana d.d. o neurednosti tužbe. Osporava kao neosnovanu tvrdnju o zastarjelosti tražbine. Navodi kako je tužitelj Trgovačkom sudu u Splitu protiv Salonita d.d. podnio prijedlog za pokretanje stečajnog postupka 24. siječnja 2002., te istom dostavio isprave kojima je učinio vjerojatnim postojanje tražbine prema stečajnom vjerovniku RH s osnove poreza i doprinosa u iznosu od 7.658.139,34 kn i time da je dokazao postojanje stečajnog razloga nesposobnosti dužnika za plaćanje iz odredbe članka 4. stavak 4. Stečajnog zakona. U tom trenutku zastara da se prekida, a i sam stečajni dužnik Salonit d.d. dopisom od 15. listopada 2002. da se obraća poreznoj upravi, priznaje svoj dug i moli obročno plaćanje duga s osnove PDV-a na osnovi rješenja od 5. lipnja 2001., te 1. kolovoza 2002.

7. U podnesku od 4. listopada 2006. i od 2. studenog 2006. tuženik je u cijelosti ustrajao u već iznesenim navodima i prigovorima i predložio provođenje knjigovodstveno financijskog vještačenja.

8. Stalni sudski vještak Ante Škare dipl. oec. iz Splita je 21. veljače 2007. sačinio pisani nalaz i mišljenje (135-138 spisa), u odnosu na koji se je podneskom od 25. travnja 2007. tužitelj istakao primjedbe (list 142-143 spisa), te je sudski vještak dopunski usmeno vještačio na ročištu od 6. srpnja 2007. (list 151-152 spisa). Glede navedenog dopuskog vještačenja Katran d.d. se je u podnesku od 11. srpnja 2007. očitovao, te je u podnescima od 22. listopada 2007., 14. studenog 2007., 1. veljače 2008. ustrajao u do tada iznesenim navodima i prigovorima, dostavio dopunska očitovanja i predložio dopunsko vještačenje. Imenovani sudski vještak je sačinio dopunsko vještačenje od 5. veljače 2008. (list 207-210 spisa), u odnosu na koji je Katran d.d. u podnesku od 15. lipnja 2008. (list 239-242 spisa) istakao primjedbe na isto, te je sudski vještak Ante Škare sačinio dopunu vještva od 3. listopada 2008. a u pogledu kojeg se je tuženik očitovao u podnesku od 27. listopada 2008. (list 252 i 253 spisa), te tužitelj u podnesku od 30. listopada 2008. (list 254 i 255 spisa).

9. Presudom ovog suda poslovni broj P-600/06 od 19. studenog 2008. usvojen je tužbeni zahtjev tužitelja na utvrđenje osnovanim tužiteljevog potraživanja u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu poslovni broj St-13/02, u iznosu od 25.571.130,84 kn, te ga svrstao u tražbinu općeg isplatnog reda (točka I. izreke), odbio prigovor prijeboja istaknut po Katran d.d. kao neosnovan (točka II. izreke) i odredio da je osporavatelj Katran d.d. dužan naknaditi tužitelju iznos od 1.420.000,00 kn po osnovu troška postupka (točka III. izreke).

10. Protiv naprijed citirane presude Katran d.d. Zagreb je podnio pravodobnu žalbu, te je rješenjem Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj LXI PŽ-1516/09-04 od 1. rujna 2009. ukinuta presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-600/06 od 19. studenog 2008. i 4. veljače 2009., te je predmet vraćen sudu na ponovni postupak (točka I. izreke), te je odlučeno da o troškovima žalbenog postupka prvostupanjski sud odluči u konačnoj odluci (točka II. rješenja).

11. U ponovljenom postupku predmet se vodio pod poslovnim brojem P-1176/09.

12. U ponovljenom postupku tužitelj je ustrajao u tužbi i tužbenom zahtjevu, dok je tuženik ustrajao u već iznesenim prigovorima i navodima.

13. Rješenjem ovog suda poslovni broj P-1176/09 od 25. svibnja 2013. ispravljene rješenjem poslovni broj P-1176/09 od 17. svibnja 2013. odbijeno je sudjelovanje Danice Primorac kao umješača na strani tuženika u ovom predmetu (točka I. rješenja), te je odlučeno da do pravomoćnosti rješenja kojim se odbija sudjelovanje umješača umješač može sudjelovati u postupku i njegove parnične radnje se ne mogu isključiti (točka II. rješenja).

14. Protiv naprijed citiranog rješenja Danica Primorac je pravodobno izjavila žalbu te je rješenjem Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj 24 PŽ-6310/2013-2 od 10. lipnja 2016. odbio žalbu Danice Primorac iz Zagreba kao neosnovanu i potvrdio rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1176/09 od 15. svibnja 2013. ispravljenog rješenjem poslovni broj P-1176/09 od 11. svibnja 2013.

15. Rješenjem ovog suda poslovni broj 10 P-1176/09 od 3. svibnja 2017. odbijeno je sudjelovanje Fizos d.o.o., Zagreb, Prve poljanice 3, OIB: 57327585989 kao umješača na strani tuženika u ovom predmetu (točka I. rješenja), te je odlučeno da do pravomoćnosti rješenja kojim se odbija sudjelovanje umješača, umješač može sudjelovati u postupku i njegove parnične radnje da se ne mogu isključiti (točka II. rješenja).

16. Protiv naprijed citiranog rješenja Fizos d.o.o., Zagreb je podnio pravodobnu žalbu.

17. Rješenjem Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj 73 PŽ-4446/2017-5 od 26. studenog 2019. odbijena je žalba umješača Fizos d.o.o., Zagreb kao neosnovana i potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1176/09 od 3. svibnja 2017.

18. Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj 10 P-1176/09 od 23. svibnja 2017. odbijen je kao neosnovan prijedlog tužitelja radi obustave predmetnog parničnog postupka (točka I. rješenja) te je utvrđeno da je nastupio prekid postupka u ovoj pravnoj stvari (točka II. rješenje). Protiv naprijed citiranog rješenja tužitelj je izjavio pravodobnu žalbu.

19. Rješenjem Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj 73 PŽ-4446/2017-6 od 26. studenog 2019. odbijena je žalba tužitelja kao neosnovana i potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1176/2009 od 23. svibnja 2017. u točki I. njegove izreke (točka I. rješenja), te je uvažena žalba tužitelja i ukinuto rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1176/2009 od 23. svibnja 2017. u točki II. njegove izreke (točka II. rješenja).

20. U podnesku od 24. veljače 2020. tužitelj navodi kako sukladno stavu Visokog trgovačkog suda RH koji je izražen u rješenju broj 73 PŽ-4446/2017-6 od 26. studenog 2019. uređuje naziv tuženika kao Salonit d.d. u stečaju Vranjic, OIB: 14755697651 kojeg zastupa stečajni upravitelj Draško Lambaša iz Šibenika. Navodi kako se protivi miješanju društva Bascon d.o.o. u premetni postupak kao umješača

na strani tuženika, te je uredio tužbeni zahtjev, a koji je konačno uredio na ročištu održanom dana 13. ožujka 2020.

21. U očitovanju na gore citirani podnesak tužitelja tuženik navodi kako se protivi prijedlogu da se pozove stečajni upravitelj Draško Lambaša i da isti preuzme postupak u ime i za račun tuženika, te se poziva na presudu Vrhovnog suda poslovni broj PŽ-763/10. U odnosu na sami meritum spora navodi kako ustraje u već iznesenim navodima i prigovorima iznijetima od strane tuženika i osporavatelja koji upućuju na neosnovanost tužbenog zahtjeva kako po pitanju pravne osnove tako i visine. Ističe kako smatra da stečajna upraviteljica osporavatelja Rostum d.o.o. u stečaju neosnovano otklanja preuzimanje ove parnice i zastupanje tuženika po osnovi osporavanja tražbine jer da se radi o njezinoj zakonskoj dužnosti.

22. Presudom ovog suda poslovni broj P-1176/2009-58 od 29. svibnja 2020. sud je prihvatio kao osnovan tužbeni zahtjev tužitelja i utvrdio osnovanom tražbinu Republike Hrvatske, Ministarstva financija, OIB: 18683136487 u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu nad stečajnim dužnikom Salonit d.d. u stečaju, OIB: 14755697651 pod poslovnim brojem St-13/2002 u iznosu od 25.571.130,84 kn kao tražbinu drugog višeg-općeg isplalnog reda. Rješenjem ovog suda poslovni broj 10 P-1176/2009-58 od 29. svibnja 2020. odbijeno je sudjelovanje Bascon d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 27, OIB: 28992793633, kao umješača na strani tuženika u ovoj pravnoj stvari (točka I. izreke rješenja), dok je točkom II. izreke rješenja odlučeno o troškovima postupka.

23. Rješenjem Visokog trgovačkog suda RH 73 PŽ-3108/2020-2 od 2. veljače 2021., a povodom izjavljene žalbe umješača Bascon d.o.o., Zagreb, odbijena je žalba umješača Bascon d.o.o., Zagreb i potvrđeno rješenje trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1176/2009-58 od 29. svibnja 2020. u točki I. njegove izreke.

24. Rješenjem Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj 73 PŽ-3108/2020-3 od 18. veljače 2021., a povodom izjavljenih žalbi tužitelja i tuženika ukinuta je presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1176/2009-58 od 29. svibnja 2020. i rješenje u točki II. njegove izreke te predmet vraćen sudu na ponovni postupak (točka I. rješenja). Točkom II. citiranog rješenja odlučeno je kako će o troškovima žalbenog postupka prvostupanjski sud odlučiti u konačnoj odluci.

25. U ponovljenom postupku predmet se vodio pod poslovnim brojem P-127/2021.

26. Podneskom zaprimljenim kod ovog suda 16. lipnja 2021. Trgovina-gradnja d.o.o. Zagreb je prijavila miješanje u ovoj parnici.

27. U ponovljenom postupku tužitelj je ustrajao u tužbi i tužbenom zahtjevu, te se protivi miješanju društva Trgovina-gradnja d.o.o. u ovoj parnici na strani tuženika, dok je stečajna upraviteljica tuženika obavijestila sud kako u stečajnom postupku koji se vodio nad Rostum d.o.o. u stečaju nije imala nikakvih saznanja o postojanju ove parnice a niti da je skupština vjerovnika odlučivala o istoj, te predlaže sudu da o osnovanosti tužbenog zahtjeva odluči prema stanju u spisu. Na ročištu održanom dana 2. veljače 2022. tužitelj navodi kako društvo Rostum d.o.o. u stečaju nema pravnog slijednika, odnosno u sudski registar da nije upisana stečajna masa iza

društva Rostum d.o.o. u stečaju, a što da dokazuje podnesak sudskog registra od 15. prosinca 2021. (list 567 spisa). Stoga da ustraje u oznaci tuženika kako je navedeno u podnescima tužitelja u kojima je kao tuženik označen Salonit d.d. u stečaju kojeg zastupa stečajni upravitelj Draško Lambaša. Obzirom na podnesak odvjetnice Davorke Huljev od 28. prosinca 2021. u kojem ista predlaže donijeti odluku sukladno stanju spisa, tužitelj da nema daljnjih prijedloga i predlaže zaključiti raspravljanje i donošenje odluke u predmetnoj pravnoj stvari.

28. Rješenjem ovog suda poslovni broj 10 P-127/2021-11 od 1. veljače 2022. odbijeno je sudjelovanje Trgovina-gradnja d.o.o., Zagreb, Avenija Dubrava 244, OIB: 19486462364 kao umješača na strani tuženika u ovom predmetu (točka I. rješenja), te je odlučeno da do pravomoćnosti rješenja kojim se odbija sudjelovanje umješača, umješač može sudjelovati u postupku i njegove parnične radnje da se ne mogu isključiti (točka II. rješenja).

29. U dokaznom postupku sud je pregledao isprave priložene spisu, proveden je dokaz knjigovodstveno financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Ante Škare, dipl. oec. iz Splita, pa je na temelju savjesne i brižljive ocjene zasebno i svih dokaza zajedno odlučeno kao u izreci iz slijedećih razloga:

30. Predmet spora je utvrđenje osnovanom tražbine Republike Hrvatske, Ministarstva financija, u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu nad stečajnim dužnikom Salonit d.d. u stečaju, pod brojem St-13/2002 u iznosu od 25.571.130,84 kn, kao tražbina drugog višeg-općeg isplatnog reda.

31. Među strankama nije sporno da je stečajni upravitelj stečajnog dužnika Salonit d.d. u stečaju, Vranjic priznao tužiteljevu tražbinu u iznosu od 26.280.709,67 kn kao tražbinu općeg isplatnog reda, koji je osporio stečajni vjerovnik-osporavatelj Rostum d.o.o. u stečaju, Zagreb, (ranije: Katran d.d.) i slijedom čega je rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-13/2002 od 15. veljače 2006. tužitelj upućen pokrenuti parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine. U parnici radi utvrđivanja osporene tražbine koja se vodi kada je koji od stečajnih vjerovnika-u konkretnom slučaju Rostum d.o.o. u stečaju Zagreb (ranije: Katran d.d.), osporio tužiteljevu tražbinu koju je priznato stečajni upravitelj, a za koju ne postoji ovršna isprava, pasivno je legitimiran stečajni dužnik, u konkretnom slučaju Salonit d.d. u stečaju Vranjic, navedeno iz razloga što vjerovnik ne ističe tražbinu prema osporavatelju, već prema stečajnom dužniku. U navedenoj pravnoj situaciji stečajnog dužnika ne zastupa stečajni upravitelj koji priznaje tražbinu, već onaj vjerovnik koji je osporio tražbinu-osporavatelj tj. u konkretnom slučaju Rostum d.o.o. u stečaju Zagreb (ranije Katran d.d. Zagreb), analognom primjenom odredbe članka 179. stavak 1. Stečajnog zakona ("Narodne novine" 44/96, 29/99, 129/00, 123/03 i 197/03, dalje SZ-a), a koji se ima primijeniti u ovoj pravnoj stvari.

32. Iz stanja spisa proizlazi da je tijekom postupka osporavatelj Rostum d.o.o. u stečaju, Zagreb (ranije: Katran d.d.) brisan iz sudskog registra uslijed zaključenja stečajnog postupka.

33. Naime, rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-51/2012 od 6. prosinca 2013. obustavljen je i zaključen stečajni postupak nad stečajnim dužnikom Rostum d.o.o. u stečaju, Zagreb, Ulica Poduapskog 1, te je rješenjem

Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Tt-14/12436-1 brisan subjekt pod nazivom Rostum d.o.o. u stečaju.

34. Stečajna upraviteljica stečajne mase iza Rostum d.o.o. u stečaju u opisanoj procesnoj situaciji zastupa stečajnu masu kao osporavatelja u ovom postupku u ime i za račun dužnika na temelju odredbe članka 89. stavak 1. točka 13. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12, 45/13, 71/15, dalje SZ-a) koja propisuje da stečajni upravitelj nakon zaključenja stečajnog postupka zastupa stečajnu masu u skladu s ovim Zakonom (članak 179. SZ-a). Stoga je tuženi u ovoj pravnoj stvari SALONIT d.d. u stečaju, Vranjic, Krešimirova obala bb, u čije ime i za čiji račun nastupa osporavatelj Rostum d.o.o. u stečaju, OIB: 09056816206, Zagreb, Ulica Podaupskog 1 (ranije: Katran d.d.), pa oznaka osobe tuženika s ročišta od 2. veljače 2022. od strane punomoćnika tužitelja (Salonit d.d. u stečaju kojeg zastupa stečajni upravitelj Draško Lambaša), je protivna naprijed citiranim zakonskim odredbama, i takvu oznaku sud nije mogao uzeti u obzir.

35. Stečajna upraviteljica stečajne mase iza Rostum d.o.o. u stečaju je predložila da sud o osnovanosti tužbenog zahtijeva odluči prema stanju spisa (podnesak od 28. prosinca 2021.), te je s obzirom na takav prijedlog iste, punomoćnik tužitelja izjavio da nema daljnjih dokaznih prijedloga te da predlaže zaključenje raspravljanja i donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari.

36. Sukladno navedenim izjavama stranaka sud će u nastavku obrazloženja ove presude dati ocjenu o osnovanosti tužbenog zahtijeva tužitelja i istaknutim prigovorima od strane tuženika, a sve prema stanju spisa.

37. Prijavljenu a po osporavatelju Rostum d.o.o. (ranije: Katran d.d.) osporenu tražbinu u stečajnom postupku nad Salonitom d.d. od dana 23. srpnja 2004. u iznosu od 25.571.130,84 kn čine:

- porez na dodanu vrijednost u iznosu od 25.454,335,69 kn;
- porez na tvrtku u iznosu od 1.431,63 kn;
- prisilne naplate državnih sudskih pristojbi u iznosu od 3.761,00 kn;
- naplate članarine Hrvatskoj gospodarskoj komori u iznosu od 102.370,89 kn;
- doprinos za obavljanje javnih ovlasti Hrvatskog gospodarskoj komori u iznosu od 9.231,63 kn.

38. Tuženik ističe prigovor zastare u odnosu na tražbine starije od 6 godina pozivom na odredbu članka 92. Općeg poreznog zakona. S druge pak strane tužitelj taj prigovor osporava uz obrazloženje da je ista prekinuta prijedlogom za pokretanje stečajnog postupka nad Salonitom d.d. od 24. siječnja 2002. kojim je učinjeno vjerojatnim postojanje tražbine s osnova poreza i doprinosa u iznosu od 7.658.139,34 kn, te pored toga Salonit d.d. da se je dopisom od 15. listopada 2002. se obratio poreznoj upravi, priznao svoj dug i molio obročno plaćanje duga s osnove PDV-a po rješenjima od 5. lipnja 2001., te 17. kolovoza 2000.

39. U svezi s prigovorom zastare za navesti je slijedeće:

Pitanje porezne zastare i rokova za poreznu zastaru propisano je Općim poreznim zakonom, a u predmetnoj pravnoj stvari ima se primijeniti Opći porezni zakon iz 2000.g.

40. U odnosu na rokove za poreznu zastaru OPZ/2000 propisuje relativni zastarni rok od 3 godine i apsolutni zastarni rok od 6 godina.

41. Prema odredbi članka 92. stavak 1. Općeg poreznog zakona ("Narodne novine" 127/00, 86/01, 150/02, dalje OPZ/2000) apsolutni rok zastare prava poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata, pokretanje prekršajnog postupka, naplatu poreza, kamata, troškova ovrhe i novčanih kazni, te prava poreznog obveznika na povrat poreza, kamata, troškova ovrhe i novčanih kazni nastupa za 6 godina računajući od dana kada je zastara počela prvi put teći. Prema odredbi članka 90. stavak 4. OPZ, zastara prava na naplatu poreza, kamata, troškova ovrhe i novčanih kazni počinje teći nakon isteka godine u kojoj porezni obveznik sam utvrdio poreznu obvezu ili nakon isteka godine u kojoj je porezno tijelo utvrdilo poreznu obvezu, kamate i troškove ovrhe i novčanu kaznu.

42. Prije svega valja navesti kako, u smislu odredbe članka 92. stavak 1. OPZ-a kojim je propisan apsolutni rok zastare od šest godina, računajući od dana kada je zastara počela prvi put teći proizlazi kako tijekom apsolutne zastare ne može prekinuti, pa stoga poduzimanjem radnji tužitelja u cilju naplate poreza nije došlo do prekida apsolutne zastare, već je odlučno je li apsolutna zastara nastupila do trenutka zaključenja glavne rasprave u ovoj parnici s obzirom na to da se presuda donosi s obzirom na činjenično stanje koje postoji u trenutku zaključenja glavne rasprave i na taj trenutak odnosi se pravomoćnost presude.

43. Zastara iz članka 90. stavak 1. OPZ-a nastupa protekom tri godine od dana kada je zastara počela teći. Za razliku od apsolutne zastare iz članka 92. stavak 1. OPZ-a, tijekom zastare iz članka 90. stavak 1. OPZ-a prekida se svakom službenom radnjom poreznog tijela usmjerenog na naplatu poreza (članak 91. stavak 1. OPZ-a).

44. Prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad Salonit d.d. tužitelj je podnio sudu dana 25. siječnja 2002. (podnesak od 24. siječnja 2002.) radi postojanja stečajnih razloga-dospjelih, a nenamirenih poreznih obveza s osnova PDV-a i doprinosa u iznosu od 7.658.139,34 kn (Službena bilješka od 9. studenog 2021. - list 554 a spisa).

45. Prijava tražbine tužitelja u stečajnom postupku nad Salonit d.d. je podnesena dana 23. srpnja 2004.

46. Porez na dodanu vrijednost je prihod Državnog proračuna sukladno odredbi članka 1. stavak 2. Zakona o porezu na dodanu vrijednosti ("Narodne novine" broj 47/95, 106/97, 164/98, 105/99, 54/00, 73/00, 127/00, 48/04, 82/04).

47. Spisu priliježu prijave PDV-a sačinjene po tuženiku i predane Poreznoj upravi (list 34-45 spisa).

48. Iz prijave PDV-a za 1998. u iznosu od 1.029.173,31 kn (list 39 spisa) proizlazi da je porezna obveza utvrđena 31. prosinca 1998., pa zastara počinje teći

računajući od 1. siječnja 1999., dakle, od prvog dana nakon isteka godine u kojoj je utvrđena porezna obveza. Iz prijave PDV-a za 1999. u iznosu od 2.041.708,09 kn (list 40 spisa) proizlazi da je porezna obveza utvrđena 31. prosinca 1999. pa zastara počinje teći računajući od 1. siječnja 2000. Iz prijave PDV-a za 2000. u iznosu od 2.676.479,35 kn (list 41 spisa) proizlazi da je porezna obveza utvrđena 31. prosinca 2000., pa zastara počinje teći računajući od 1. siječnja 2000. Iz prijave PDV-a za 2001. u iznosu od 5.144.377,28 kn (list 42 spisa) proizlazi da je porezna obveza utvrđena 31. prosinca 2001. pa zastara počinje teći računajući od 1. siječnja 2002. Prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad Salonit d.d. u stečaju podnesen je 25. siječnja 2002., to proizlazi da je prijedlog za otvaranje stečaja, kojom je prekinut tijek zastare (članak 392. stavak 3. Zakona o obveznim odnosima - "Narodne novine" 53/91, 73/91, 3/94, 7/96, 112/99 i 88/01, dalje ZOO/91 u svezi s odredbom članka 91. stavak 1. OPZ-a) podnesen unutar trogodišnjeg zastarnog roka iz članka 90. stavak 1. OPZ-a. U slučaju kada je zastara prekinuta podnošenjem prijedloga za otvaranjem stečajnog postupka ona počinje teći iznova od dana okončanja tog postupka (članak 392. stavak 3. ZOO-a u vezi s odredbom članka 90. stavak 1. OPZ-a). U konkretnom slučaju stečajni postupak nad Salonit d.d. kao dužnikom još nije okončan, pa proizlazi kako u odnosu na navedenu tražbinu zastara još uvijek nije počela iznova teći. Iz prijave poreza za 2002. (list 43 spisa) proizlazi da je porezna obveza utvrđena 31. prosinca 2002. pa je zastara počela teći računajući od 1. siječnja 2003. Iz prijave poreza za 2003. u iznosu od 6.574.332,06 kn (list 44 spisa) proizlazi da je porezna obveza utvrđena 31. prosinca 2003., pa zastara počinje teći računajući od 1. siječnja 2004. Iz prijave poreza za siječanj 2004. u iznosu od 57.097,57 kn (list 34 spisa) proizlazi da je porezna obveza utvrđena 31. siječnja 2004., pa zastara počinje teći računajući od 1. veljače 2005. Iz prijave poreza za veljaču 2004. u iznosu od 548.710,13 kn (list 35 spisa) proizlazi da je utvrđena 29. veljače 2004. pa zastara počinje teći računajući od 1. ožujka 2005. Iz prijave poreza za ožujak 2004. u iznosu od 1.404.393,56 kn (list 36 spisa) proizlazi da je porezna obveza utvrđena 31. ožujka 2004., pa zastara počinje teći računajući od 1. travnja 2005. Iz prijave poreza za travanj 2004. u iznosu od 1.115.584,52 kn (list 37 spisa) proizlazi da je porezna obveza utvrđena 30. travnja 2004. pa zastara počinje teći računajući od 1. svibnja 2005. Iz prijave poreza za svibanj 2004. u iznosu od 709.578,83 kn (list 38 spisa) proizlazi da je porezna obveza za svibanj 2004. utvrđena 31. svibnja 2004., pa zastara počinje teći računajući od 1. lipnja 2005. Prijava tražbine u stečajnom postupku nad Salonitom d.d. u stečaju podnesena je dana 23. srpnja 2004. pa proizlazi da je prijavom tražbine u stečaju, kojim je prekinut tijek zastare (članak 392. stavak 3. ZOO/01 u vezi s odredbom članka 91. stavak 1. OPZ-a) podnesen unutar trogodišnjeg zastarnog roka iz članka 90. stavak 1. OPZ-a. U slučaju kada je zastara prekinuta prijavom tražbine u stečajnom postupku ona počinje teći iznova od dana okončanja tog postupka (članak 392. stavak 4. ZOO-a u vezi s odredbom članka 90. stavak 1. OPZ-a). U konkretnom slučaju stečajni postupak nad Salonit d.d. kao dužnikom još nije okončan, pa proizlazi kako u odnosu na navedenu tražbinu zastara još uvijek nije počela teći iznova.

49. Potraživanje s osnova poreza na tvrtku u iznosu od 1.431,63 kn i to: glavnice u iznosu od 1.257,66 kn, te kamata za 2002. u iznosu od 7,20 kn, kamata za 2003. u iznosu od 80,88 kn, kamata za 2004. u iznosu od 85,89 kn, a prema informacijskom sustavu Porezne uprave (list 215-217 spisa) kojeg sud cijeni vjerodostojnim, proizlazi da se odnosi na porezne obveze utvrđene i zadužene u 2002., 2003. i 2004. S obzirom da je zastara u odnosu na 2002. počela teći

računajući od 1. siječnja 2003., za obveze iz 2003. počela teći računajući od 1. siječnja 2004., te za obveze iz 2004. počela teći računajući od 1. siječnja 2005. (dakle od prvog dana nakon isteka godine u kojoj je utvrđena porezna obveza), dok je prijava tražbine u stečajnom postupku nad Salonit d.d. podnesena dana 23. srpnja 2004., to proizlazi da je prijava kojim je prekinut tijek zastare (članak 392. stavak 3. ZOO/01 u vezi s odredbom članka 91. stavak 1. OPZ-a) podnesen unutar trogodišnjeg zastarnog roka iz članka 90. stavak 1. OPZ-a. U slučaju kada je zastara prekinuta prijavom tražbine u stečajnom postupku ona počinje teći iznova od dana okončanja tog postupka (članak 392. stavak 4. ZOO-a u vezi s odredbom članka 90. stavak 1. OPZ-a). U konkretnom slučaju stečajni postupak nad Salonit d.d. kao dužnikom još nije okončan, pa proizlazi kako u odnosu na navedenu tražbinu zastara još uvijek nije počela teći iznova.

50. U odnosu na tražbinu s osnova prisilne naplate državnih sudskih pristojbi u iznosu od 3.761,00 kn, a prema informacijskom sustavu porezne uprave (list 218 spisa) kojeg sud cijeni vjerodostojnim, proizlazi da se odnosi na obvezu utvrđenu i zaduženu u 2004., pa je zastara počela teći računajući od 1. siječnja 2005., a prijava tražbine u stečaju je podnesena 23. srpnja 2004., pa nije nastupila zastara ove tražbine iz članka 90. stavka 1. OPZ-a. Kako stečajni postupak nad Salonit d.d. još uvijek nije okončan, to zastara još uvijek nije počela teći iznova.

51. Tražbina s osnove članarine Hrvatskoj gospodarskoj komori u iznosu od ukupno 102.370,89 kn i to: glavnice u iznosu od 88.846,74 kn, te kamata za 2002. u iznosu do 4.653,26 kn, kamata za 2003. u iznosu od 3.825,83 kn, te kamata za 2004. u iznosu od 5.045,06 kn, a prema informacijskom sustavu porezne uprave (list 219-221 spisa), proizlazi da se odnosi na članarine utvrđene i zadužene u 2002., 2003. i 2004. S obzirom da je zastara za obveze iz 2002. počela teći računajući od 1. siječnja 2003., za obveze iz 2003. počela teći računajući od 1. siječnja 2004., te za obveze iz 2004. počela teći računajući od 1. siječnja 2005. (dakle od prvog dana nakon isteka godine u kojoj je utvrđena porezna obveza), dok je prijava tražbine u stečajnom postupku nad Salonit d.d. podnesena dana 23. srpnja 2004., to proizlazi da je prijava kojim je prekinut tijek zastare (članak 392. stavak 3. ZOO/01 u vezi s odredbom članka 91. stavak 1. OPZ-a) podnesen unutar trogodišnjeg zastarnog roka iz članka 90. stavak 1. OPZ-a. U slučaju kada je zastara prekinuta prijavom tražbine u stečajnom postupku ona počinje teći iznova od dana okončanja tog postupka (članak 392. stavak 4. ZOO-a u vezi s odredbom članka 90. stavak 1. OPZ-a). U konkretnom slučaju stečajni postupak nad Salonit d.d. kao dužnikom još nije okončan, pa proizlazi kako u odnosu na navedenu tražbinu zastara još uvijek nije počela teći iznova.

52. Što se tiče potraživanja s osnova doprinosa za obavljanje javnih ovlasti Hrvatskoj gospodarskoj komori u iznosu od 9.231,63 kn i to: glavnice u iznosu od 8.093,69 kn, kamata za 2002. u iznosu od 330,67 kn, kamata za 2003. u iznosu od 350,21 kn, te kamata za 2004. u iznosu od 457,06 kn, a prema informacijskom sustavu porezne uprave (list 222-224 spisa), kojeg sud cijeni vjerodostojnim proizlazi da se odnosi na porezne obveze utvrđene u 2002., 2003. i 2004. S obzirom da je zastara u odnosu na 2002. počela teći računajući od 1. siječnja 2003., za obveze iz 2003. počela teći računajući od 1. siječnja 2004., te za obveze iz 2004. počela teći računajući od 1. siječnja 2005. (dakle od prvog dana nakon isteka godine u kojoj je utvrđena porezna obveza), dok je prijava tražbine u stečajnom postupku nad Salonit

d.d. podnesena dana 23. srpnja 2004., to proizlazi da je prijava kojim je prekinut tijek zastare (članak 392. stavak 3. ZOO/01 u vezi s odredbom članka 91. stavak 1. OPZ-a) podnesen unutar trogodišnjeg zastarnog roka iz članka 90. stavak 1. OPZ-a. U slučaju kada je zastara prekinuta prijavom tražbine u stečajnom postupku ona počinje teći iznova od dana okončanja tog postupka (članak 392. stavak 4. ZOO-a uvezi s odredbom članka 90. stavak 1. OPZ-a). U konkretnom slučaju stečajni postupak nad Salonit d.d. kao dužnikom još nije okončan, pa proizlazi kako u odnosu na navedenu tražbinu zastara još uvijek nije počela teći iznova.

53. Slijedom svega naprijed navedenog sud je našao da predmetna tražbina tužitelja nije u zastari.

54. U odnosu na uplatu iznosa od 436.707,92 kn od strane treće osobe trgovačkog društva Supermonitor KD izvršene tijekom 2015., tužitelj tvrdi da je tom uplatom izvršeno nakon otvaranja stečaja nad Salonit d.d. umanjena tražbina duga s osnova PDV-a Salonitu d.d. u stečaju, radi čega da predmetna osporena tražbina i dalje iznosi 25.571.130,84 kn. U dopuni II mišljenja i nalaza vještaka od 3. listopada 2008. isti je naveo kako..."nije mogao uzeti u obzir uplate za PDV nakon tog nadnevka, konkretno tri uplate izvršene tijekom 2005. u ukupnom iznosu od 436.707,92 kn, što svakako ne znači da ih vještak osporava. U nekom konačnom izračunu te će uplate priznati Porezna uprava...". Kako sud odluku donosi sukladno stanju spisa, te kako provedeni dokazni postupak-i to nalaz i mišljenje sudskog vještaka od 3. listopada 2008., ne potvrđuje činjenicu da se navedena uplata odnosi na predmetnu osporenu tražbinu, to je o (ne)postojanju iste zaključio primjenom pravila o teretu dokazivanja iz članka 221.a. ZPP-a.

55. Što se tiče istaknutog prigovora građansko pravnog prijeboja za navesti je slijedeće:

Tuženik se tijekom postupka poziva kako je tužitelju dana 18. svibnja 2004. dao tužitelju izjavu o prijeboju radi prebijanja međusobnih dospjelih potraživanja. Dopisom tuženika od 18. svibnja 2004. tužitelj, odnosno RH, Ministarstvo gospodarstva, rada i poduzetništva da je obavijestilo tužitelja o dospjelim novčanim potraživanjima tuženika prema tužitelju u iznosu od 27.132.541,79 kn. Ta tražbina da predstavlja iznos koji je tuženik isplatio radnicima oboljelima od profesionalne bolesti-azbestoze temeljem pravomoćnih sudskih presuda radi naknade štete a za koju štetu da je odgovoran upravo tužitelj.

56. Odredbe Zakona o obveznim odnosima uređuju građansko pravni prijeboj koji nastaje jednostranom izjavom volje jedne strane drugoj o prebijanju međusobnih tražbina ako su za to ostvarene zakonske pretpostavke.

57. Odredba članka 336. stavak 1. ZOO-a glasi: "Dužnik može prebiti tražbinu s protutražbinom vjerovnika, ako obje tražbine glase na novac ili druge zanimljive stvari istog roda i iste kakvoće i ako su obje dospjele."

58. Prijeboj ne nastaje čim se ispune zakonske pretpostavke za prijeboj, nego tek kad jedna strana izjavom volje drugoj strani izjavi da prebija međusobne tražbine, ali za prijeboj nije potreban pristanak niti suglasnost druge strane. Dakle, do ove vrste prijeboja dolazi na temelju jednostrane izjave volje jedne strane drugoj o

prebijanju međusobnih potraživanja nakon ispunjenja zakonskih uvjeta prijeboja. Nakon izjave o prijeboju smatra se da je učinak prijeboja nastao onog trenutka kada su se ispunile pretpostavke za prijeboj (ex tunc).

59. Iz sadržaja dopisa Salonit d.d. od 18. svibnja 2004. naslovljenog kao: "Predmet: refundacija troškova iz osnova azbestoze" proizlazi da je Salonit d.d. obavijestio Republiku Hrvatsku, Ministarstvo gospodarstva, rada i poduzetništva o: 1. isplaćenim oštećenih zahtjevima (glavnica, kamata, parnični troškovi) u iznosu od 17.590.809,71 kn, 2. obveze koje su nastupile a još nisu plaćene (glavnica, kamate, parnični trošak) u iznosu od 2.865.668,76 kn, 3. ostali troškovi profesionalnog oboljenja u iznosu od 6.676.063,31 kn, odnosno sveukupno 27.132.541,79 kn, sa zamolbom da se navedeni iznos uplati u korist Ministarstva financija temeljem obveza salonita d.d. po osnovu PDV-a a u svezi preuzetih obveza od strane države.

60. Po pravnom stajalištu ovog suda ovakav dopis od 18. svibnja 2004. ne može se smatrati izjavom o prijeboju, jer je u izjavi o prijeboju potrebno da jedna od strana nedvojbeno izjavio drugoj strani da vrši prebijanje svog potraživanja s onim potraživanjem kojeg prema njoj ima dotična druga strana, dakle navedeni dopis ne predstavlja izjavu o prijeboju u smislu odredbe članka 337. ZOO/91, posljedično čemu sud nalazi neosnovanim po tuženiku istaknuti prigovor prijeboja.

61. Kako je sud našao neosnovanim tuženikove prigovore osporavanja prijavljene tražbine tužitelja, to je valjalo prihvatiti kao osnovan tužbeni zahtjev tužitelja i odlučiti kao u izreci ove presude.

62. Sud je raspravnim rješenjem s ročišta od 2. veljače 2022. kao vrijednost predmeta spora u ovoj pravnoj stvari odredio iznos od 50.000,00 kn, a nakon sadržaja očitovanja stečajnog upravitelja iz podneska od 8. svibnja 2013. kako smatra da tužitelj prilikom razdiobe stečajne mase može očekivati najviše nekoliko desetina tisuća kuna, a sukladno odredbi članka 180. stavak 2. SZ-a.

63. Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19, dalje ZPP-a) uz primjenu Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine" broj 142/12 dalje OT). Tako je tužitelju, kojeg zastupa Županijski državni odvjetnik u Splitu kao zakonski zastupnik sud priznao trošak sastava tužbe od 15. ožujka 2006. (Tbr. 7. točka 1. OT-a) u iznosu od 1.000,00 kn, trošak sastava podneska od 25. travnja 2007., 25. rujna 2008., 24. veljače 2020. (TBR 8. toč. 1. OT-a) u iznosu od po 1.000,00 kn, trošak zastupanja na ročištu od 19. rujna 2006., 6. studenog 2006., 30. studenog 2006., 26. travnja 2007., 22. listopada 2007., 21. studenog 2007., 21. svibnja 2008., 26. lipnja 2008., 10. listopada 2008., 31. studenog 2008., 21. listopada 2010., 16. ožujka 2010., 1. ožujka 2017. (TBR 9. toč. 2. OT-a) u iznosu od po 500,00 kn, trošak zastupanja na ročištu od 6. srpnja 2007., 13. svibnja 2008., 25. rujna 2008., 13. ožujka 2020., trošak zastupanja na ročištu od 2. veljače 2020. (TBR 9. toč. 1. OT-a) u iznosu od po 1.000,00 kn, trošak zastupanja na ročištu od 10. prosinca 2021. (TBR 9. toč. 5. OT-a) u iznosu od 250,00 kn, te trošak sastava podneska od 13. ožujka 2020. (TBR 8. toč. 3. OT-a) u iznosu od 250,00 kn, te trošak vještačenja u iznosu od 20.000,00 kn, odnosno ukupno 36.000,00 kn.

Sud tužitelju u troškove parničnog postupka nije odmjerio više zatraženi trošak od obistinjenoga za zastupanja na ročištu od 19. rujna 2006., 6. studenog 2006., 30. studenog 2006., 26. travnja 2007., 22. listopada 2007., 21. studenog 2007., 21. svibnja 2008., 26. lipnja 2008., 10. listopada 2008., 31. studenog 2008., 21. listopada 2010., 16. ožujka 2010., 1. ožujka 2017. pozivom na TBR 9. toč. 2. OT-a, kao niti više zatraženi trošak od obistinjenoga za zastupanja na ročištu od 10. prosinca 2021. pozivom na TBR 9. toč. 5. OT-a, te za trošak sastava podneska od 13. ožujka 2020. pozivom na TBR 8. toč. 3. OT-a, kao niti više popisani trošak za radnje popisane suprotno vrijednosti predmeta spora određene raspravnim rješenjem suda od 2. veljače 2022., odnosno sud je odbio zahtjev tužitelja za više traženu naknadu troškova parničnog postupka u ukupnom iznosu od 1.887.000,00 kn. Radi navedenog o troškovima postupka odlučeno je kao u točki II. izreke presude.

U Splitu, 4. travnja 2022.

S U D A C

IVANA MADUNIĆ

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Visokom trgovačkom sudu RH u Zagrebu. Žalba se može izjaviti u roku od 8 dana od dostave prijepisa ove presude, putem ovog suda u pisanom obliku u 3 primjerka.

Dokument je elektronički potpisan:

IVANA MADUNIĆ

Vrijeme potpisivanja:

04-04-2022

14:42:07

DN:

C=HR

O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU

2.5.4.97-#130D48523330383432323937393238

L=SPLIT

S=MADUNIĆ

G=IVANA

CN=IVANA MADUNIĆ

Broj zapisa: **eb308-efd8e**

Kontrolni broj: **08258-101e2-c711e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVANA MADUNIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 73 PŽ-2247/2022-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Jagode Crnokrak, predsjednice vijeća, Gorane Aralica Martinović, sutkinje izvjestiteljice i Dubravke Matas, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija, OIB 18683136487, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Splitu, protiv tuženika SALONIT d.d. u stečaju, Vranjic, Krešimirova obala b.b., u čije ime i za čiji račun nastupa osporavatelj, stečajni vjerovnik, sada, stečajna masa ROSTUM d.o.o. u stečaju, OIB 09056816206, Zagreb, Ulica Podaupskog 1 (ranije KATRAN d.d.), kojeg zastupa stečajna upraviteljica Davorka Huljev iz Zagreba, uz sudjelovanje umješšača na strani tuženika TRGOVINA-GRADNJA d.o.o., Zagreb, Avenija Dubrava 244, OIB 19486462364, kojeg zastupa punomoćnik Josip Paić, odvjetnik iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Predrag Jelavić i Josip Paić iz Splita, radi utvrđenja osporene tražbine, odlučujući o žalbama tužitelja, tuženika i umješšača protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-127/2021-15 od 4. travnja 2022., u sjednici vijeća održanoj 23. svibnja 2022.

presudio je

Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i žalba umješšača na strani tuženika te potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-127/2021-15 od 4. travnja 2022. u točki I. njene izreke.

riješio je

I. Uvažava se žalba tužitelja, žalba tuženika i žalba umješšača na strani tuženika u točki II. izreke presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-127/2021-15 od 4. travnja 2022. u dijelu kojim se nalaže tuženiku da u roku od osam dana i pod prijetnjom ovrhe naknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 36.000,00 kn, i sudi:

Nalaže se osporavatelju, stečajna masa Rostum d.o.o. u stečaju, Zagreb, (ranije Katran d.d.), da u roku od osam dana i pod prijetnjom ovrhe naknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 36.000,00 kn (tridesetšestisuća kuna).

II. Odbija se kao neosnovana tužiteljeva žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-127/2021-15 od 4. travnja 2022. u točki II. njene izreke u dijelu kojim je zahtjev tužitelja za više traženu naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 1.887.000,00 kn (milijunostooamdesetsedamtisuća kuna) odbijen kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-127/2021-15 od 4. travnja 2022. suđeno je:

„I Utvrđuje se osnovanom tražbina Republike Hrvatske, Ministarstva financija, OIB: 18683136487, u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu nad stečajnim dužnikom Salonit d.d. u stečaju, OIB: 14755697651, pod brojem St-13/2002 u iznosu od 25.571.130,84 kn, kao tražbina drugog višeg-općeg isplatnog reda.

II Nalaže se tuženiku da u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe naknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 36.000,00 kn, dok se zahtjev tužitelja za više traženu naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 1.887.000,00 kn, odbija kao neosnovan.“

2. Tako je odlučio prvostupanjski sud o tužbenom zahtjevu radi utvrđivanja osporene tražbine, koju tražbinu je tužitelj prijavio u stečajnom postupku nad dužnikom, ovdje tuženikom, Salonit d.d., Vranjic u stečaju, a osporio ju je stečajni vjerovnik Katran d.d. Zagreb, Radnička cesta 27, koji na temelju posebnog propisa i to čl. 179. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12, 45/13 i 71/15; dalje: SZ/96) nastupa u parnici u ime i za račun dužnika, a sve sukladno rješenju Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-13/02 od 15. veljače 2006. Utvrdio je osnovanim tužiteljevo potraživanje s tim da je odbio tuženikov materijalnopравни prigovor zastare (čl. 392. st. 3. Zakona o obveznim odnosima „Narodne novine“ broj: 53/91, 73/91, 3/94, 7/96, 112/99 i 88/01; dalje: ZOO/91) u vezi s čl. 90. st. 1. i 92. st. 1. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ broj: 127/00, 86/01 i 150/02; dalje: OPZ/2000) budući da je utvrdio da nije protekao relativni zastarni rok od tri godine od početka tijeka zastarnog roka do podnošenja prijedloga za otvaranje stečaja nad stečajnim dužnikom s tim da je odbio i tuženikov prigovor da je tražbina prestala građanskopravnim prijebojem (337. ZOO-a).

3. Protiv označene presude žalbu je podnio tuženik zbog pogrešne primjene materijalnog prava, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i bitne povrede odredaba parničnog postupka, s prijedlogom da ovaj sud preinači presudu i odbije tužbeni zahtjev, odnosno presudu ukine i predmet vrati na ponovno suđenje. U žalbi se u bitnome navodi da je tražbina zastarjela i da je prestala izjavom o prijeboju prije pokretanja ove parnice.

4. Protiv označene presude žalbu je podnio umješač na strani tuženika zbog pogrešne primjene materijalnog prava, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i bitne povrede odredaba parničnog postupka, s prijedlogom da ovaj sud

preinači presudu i odbije tužbeni zahtjev, odnosno presudu ukine i predmet vrati na ponovno suđenje. U žalbi se u bitnome navodi da je tražbina zastarjela i da je prestala izjavom o prijeboru prije pokretanja ove parnice.

5. Protiv rješenja kojim se određuje vrijednost predmeta spora raspravnim rješenjem od 2. veljače 2022. u visini od 50.000,00 kn (protiv kojeg nije dopuštena posebna žalba) kao žalbom na odluku o troškovima u dijelu točka II. izreke pobijane presude kojim se odbija tužiteljev zahtjev za naknadom troškova u iznosu od 1.887.000,00 kn, žalbu je podnio tužitelj iz razloga iz čl. 353. st. 1. t. 1. i 3. Zakona o parničnom postupka. Predlaže preinačiti presudu u pobijanom dijelu, odnosno u tom dijelu ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti na ponovno odlučivanje.

6. Tužitelj u odgovoru na tuženikovu žalbu predlaže je odbaciti kao nedopuštenu tvrdeći da tuženika koji je pravna osoba, stečajni dužnik, nije zastupala ovlaštena osoba jer je žalbu tuženika potpisao njegov stečajni upravitelj Valentin Jakovac, a ne stečajna upraviteljica osporavatelja, stečajnog vjerovnika, stečajna masa Rostum d.o.o. u stečaju, Zagreb, Davorka Huljev koja ima svojstvo specifičnog zastupnika dužnika po samom zakonu.

7. Žalba umješača na strani tuženika je neosnovana u pogledu glavnog zahtjeva i osnovana u pogledu sporednog zahtjeva u odnosu na troškove postupka.

8. Tuženikova žalba je neosnovana u pogledu glavnog zahtjeva i osnovana u pogledu sporednog zahtjeva u odnosu na troškove postupka.

9. Tužiteljeva žalba je djelomično osnovana i djelomično neosnovana.

10. Ispitavši pobijanu presudu u smislu odredbe čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupka u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. Zakona o parničnom postupka i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjska presuda pravilna i osnovana na zakonu, osim u dijelu troškova postupka.

11. U postupanju prvostupanjskog suda koje je prethodilo donošenju pobijane odluke niti u pobijanoj odluci, nema bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

12. U pogledu dopuštenosti žalbe tuženika kojeg zastupa stečajni upravitelj Valentin Jakovac ukazuje se da na pravilnost zastupanja ovaj žalbeni sud ne pazi po službenoj dužnosti, a žalbu može izjaviti samo stranka koje se ti nedostaci tiču (čl. 354. st. 2. t. 8. Zakona o parničnom postupka).

13. Predmet spora je utvrđenje osporene tražbine koju je tužitelj prijavio u stečajnom postupku nad tuženikom u iznosu od 25.571.130,84 kn, kao tražbina drugog višeg-općeg isplatnog reda i koju tražbinu je stečajni upravitelj dužnika priznao, a osporio ju je drugi stečajni vjerovnik - Katran d.d. Zagreb, Radnička cesta 27., sada, stečajna masa Rostum d.o.o. u stečaju, Zagreb, koji u ovoj parnici nastupa

u ime i za račun stečajnog dužnika, ovdje tuženika, na temelju odredbe čl. 179. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03 i 197/03; dalje: SZ), a koji se ima primijeniti u ovoj pravnoj stvari.

14. Tražbina tužitelja u iznosu od 25.571.130,84 kn odnosi se na: porez na dodanu vrijednost u iznosu od 25.454,335,69 kn; porez na tvrtku u iznosu od 1.431,63 kn; prisilne naplate državnih sudskih pristojbi u iznosu od 3.761,00 kn; naplate članarine Hrvatskoj gospodarskoj komori u iznosu od 102.370,89 kn; doprinos za obavljanje javnih ovlasti Hrvatskog gospodarskoj komori u iznosu od 9.231,63 kn.

15. Iz spisa proizlazi da je između stranaka nesporno:

- da je rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-13/2002 od 6. svibnja 2005. otvoren stečajni postupak nad stečajnim dužnikom Salonit d.d., Vranjic, Krešimirova Ulica b.b., Vranjic,

- da je tužitelj kao stečajni vjerovnik 23. srpnja 2004. prijavio utuženu tražbinu prema stečajnom dužniku u iznosu od 25.571.130,84 kn (od ukupno prijavljenog iznosa od 26.280.709,67 kn s tim da je povukao dio prijavljene tražbine u iznosu od 709.578,83 kn) i to s osnove poreza na dodanu vrijednost u ukupnom iznosu od 25.454.335,69 kn, s osnove poreza na tvrtku odnosno naziv da je prijavljeno 1.431,63 kn, s osnove prisilne naplate državnih sudskih pristojbi koje obavlja porezna uprava da je prijavljeno ukupno 3.761,00 kn, s osnove naplate članarine Hrvatskoj gospodarskoj komori da je prijavljeno 102.370,89 kn, s osnova uplate doprinosa za obavljanje javnih ovlasti Hrvatske gospodarske komore da je prijavljena tražbina u iznosu od 9.231,63 kn,

- da je prijavljenu tražbinu priznao stečajni upravitelj dužnika, a osporio stečajni vjerovnik,

- da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-13/02 od 15. veljače 2006. utvrđeno da je od strane stečajnog vjerovnika Katran d.d. Zagreb osporena tražbina općeg isplatnog reda vjerovniku, ovdje tužitelju, u iznosu od 26.280.709,67 kn i da je tužitelj upućen u parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine (za koju ne postoji ovršna isprava),

- da je kao razlog osporavanja navedeno da stečajni dužnik ima prema Republici Hrvatskoj potraživanje iz osnove naknade štete za isplaćene azbestoze, koje su isplaćene za vrijeme dok je Republika Hrvatska bila većinski vlasnik dionica dužnika i većinski dioničar dužnika,

- da je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad Salonit d.d. Vranjic, tužitelj podnio sudu 25. siječnja 2002. (podnesak od 24. siječnja 2002.) radi postojanja stečajnih razloga, dospjelih, a nenamirenih poreznih obveza s osnova PDV-a i doprinosa u iznosu od 7.658.139,34 kn (Službena bilješka od 9. studenog 2021. - list 554.a spisa),

- da je prijava tražbine tužitelja u stečajnom postupku nad Salonit d.d. je podnesena 23. srpnja 2004.

16. Tuženik se suprotstavlja tužbenom zahtjevu ističući da je tražbina prestala građanskopravnim prijebojem i to izjavom o prijeboju od 18. svibnja 2004. Također, ističe prigovor apsolutne zastare od šest godina koja je regulirana Općim poreznim

Zakonom i koja je neproduljiva. U žalbenom postupku su sporna navedena dva materijalnoppravna prigovora kao i visina i dospijeće tražbine tužitelja.

17. U pogledu spornih činjenica vezanih za tuženikov prigovor nastupanja apsolutne zastare potraživanja prvostupanjski sud je utvrdio sljedeće:

- prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad Salonit d.d. tužitelj je podnio sudu 25. siječnja 2002. radi postojanja stečajnih razloga u vidu dospelih, a nenamirenih poreznih obveza s osnove PDV-a i doprinosa u iznosu od 7.658.139,34 kn (Službena bilješka od 9. studenog 2021. - list 554.a spisa),

- prijava tražbine tužitelja u stečajnom postupku nad Salonit d.d. je podnesena 23. srpnja 2004.,

- iz prijave PDV-a za 1998. godinu u iznosu od 1.029.173,31 kn (list 39. spisa) proizlazi da je porezna obveza utvrđena 31. prosinca 1998., pa zastara počinje teći računajući od 1. siječnja 1999., dakle, od prvog dana nakon isteka godine u kojoj je utvrđena porezna obveza,

- iz prijave PDV-a za 1999. godinu u iznosu od 2.041.708,09 kn (list 40. spisa) proizlazi da je porezna obveza utvrđena 31. prosinca 1999. pa zastara počinje teći računajući od 1. siječnja 2000.,

- iz prijave PDV-a za 2000. godinu u iznosu od 2.676.479,35 kn (list 41. spisa) proizlazi da je porezna obveza utvrđena 31. prosinca 2000., pa zastara počinje teći računajući od 1. siječnja 2001.,

- iz prijave PDV-a za 2001. godinu u iznosu od 5.144.377,28 kn (list 42. spisa) proizlazi da je porezna obveza utvrđena 31. prosinca 2001. pa zastara počinje teći računajući od 1. siječnja 2002.,

- iz prijave poreza za 2002. godinu (list 43. spisa) proizlazi da je porezna obveza utvrđena 31. prosinca 2002. pa je zastara počela teći računajući od 1. siječnja 2003.,

- iz prijave poreza za 2003. godinu u iznosu od 6.574.332,06 kn (list 44. spisa) proizlazi da je porezna obveza utvrđena 31. prosinca 2003., pa zastara počinje teći računajući od 1. siječnja 2004.

- iz prijave poreza za siječanj 2004. godinu u iznosu od 57.097,57 kn (list 34. spisa) proizlazi da je porezna obveza utvrđena 31. siječnja 2004., pa zastara počinje teći računajući od 1. veljače 2005.,

- iz prijave poreza za veljaču 2004. godinu u iznosu od 548.710,13 kn (list 35. spisa) proizlazi da je utvrđena 29. veljače 2004. pa zastara počinje teći računajući od 1. ožujka 2005.,

- iz prijave poreza za ožujak 2004. godinu u iznosu od 1.404.393,56 kn (list 36. spisa) proizlazi da je porezna obveza utvrđena 31. ožujka 2004., pa zastara počinje teći računajući od 1. travnja 2005.,

- iz prijave poreza za travanj 2004. godinu u iznosu od 1.115.584,52 kn (list 37. spisa) proizlazi da je porezna obveza utvrđena 30. travnja 2004. pa zastara počinje teći računajući od 1. svibnja 2005.,

- iz prijave poreza za svibanj 2004. godinu u iznosu od 709.578,83 kn (list 38. spisa) proizlazi da je porezna obveza za svibanj 2004. utvrđena 31. svibnja 2004., pa zastara počinje teći računajući od 1. lipnja 2005.,

- potraživanje s osnove poreza na tvrtku u iznosu od 1.431,63 kn i to: glavnice u iznosu od 1.257,66 kn, te kamata za 2002. godinu u iznosu od 7,20 kn, kamata za

2003. godinu u iznosu od 80,88 kn, kamata za 2004. godinu u iznosu od 85,89 kn, a prema informacijskom sustavu Porezne uprave (list 215-217 spisa), proizlazi da se odnosi na porezne obveze utvrđene i zadužene u 2002., 2003. i 2004. godini,

- potraživanje s osnova prisilne naplate državnih sudskih pristojbi u iznosu od 3.761,00 kn, a prema informacijskom sustavu porezne uprave (list 218. spisa) proizlazi da se odnosi na obvezu utvrđenu i zaduženu u 2004. godini, pa je zastara mogla početi teći tek od 1. siječnja 2005.,

- potraživanje s osnova članarine Hrvatskoj gospodarskoj komori u iznosu od ukupno 102.370,89 kn i to: glavnice u iznosu od 88.846,74 kn, te kamata za 2002. godinu u iznosu do 4.653,26 kn, kamata za 2003. godinu u iznosu od 3.825,83 kn, te kamata za 2004. godinu u iznosu od 5.045,06 kn, a prema informacijskom sustavu porezne uprave (list 219.-221. spisa), proizlazi da se odnosi na članarine utvrđene i zadužene u 2002., 2003. i 2004. godini,

- potraživanje s osnove doprinosa za obavljanje javnih ovlasti Hrvatskoj gospodarskoj komori u iznosu od 9.231,63 kn i to: glavnice u iznosu od 8.093,69 kn, kamata za 2002. godinu u iznosu od 330,67 kn, kamata za 2003. godinu u iznosu od 350,21 kn, te kamata za 2004. godinu u iznosu od 457,06 kn, a prema informacijskom sustavu porezne uprave (list 222.-224. spisa) proizlazi da se odnosi na porezne obveze utvrđene u 2002., 2003. i 2004. godini.

18. Prvostupanjski sud na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja zaključuje da u ovom slučaju nije nastupila apsolutna zastara iz čl. 92. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ broj: 127/00, 86/01 i 150/02; dalje: OPZ – na snazi od 28. prosinca 2000., s primjenom od 1. siječnja 2001.) od šest godina.

19. Ostalo je neraspravljeno pravno pitanje da li je taj propis mjerodavno materijalno pravo za odlučivanje o prigovoru zastare s obzirom da je dio predmetnih obveza nastao nesporno prije njegova stupanja na snagu (1999.-2000. godine), a koje pravno pitanje je istaknuto kao žalbeni navod.

20. Valja reći da u odnosu na prijavu PDV-a za 1998. i 1999. godinu institut zastare je u području poreznog prava bio reguliran Zakonom o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“ broj: 47/95, 106/96, 164/98, 105/99, 54/00 i 73/00) koji odredbom čl. 26. st. 1. tog Zakona u pogledu postupka zastare, upućuje na primjenu odredaba Zakona o porezu na dohodak. Dakle, do donošenja Općeg poreznog zakona institut zastare je u području poreznog prava bio reguliran Zakonom o porezu na dohodak („Narodne novine“ broj: 109/93, 95/94, 25/95-pročišćeni tekst, 52/95, 106/96, 164/98 i 33/00; dalje: ZPD) i to odredbama čl. od 104. i 105., a relativni rok zastare iznosio je pet godina, dok je apsolutna zastara nastupala nakon isteka deset godina (čl. 105. st. 5. ZPD-a), a prema čl. 106. ZPD-a, propisi o zastari potraživanja, ako nisu u suprotnosti s tim Zakonom, primjenjuju se i na zastaru prava utvrđivanja i naplate poreznih obveza. Pritom pravilno žalitelj navodi da podnošenjem prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad Salonit d.d. u stečaju koji je podnesen 25. siječnja 2002., nije došlo do prekida tijeka relativne zastare jer se tijekom zastare prekida svakom službenom radnjom poreznog tijela usmjerenom na utvrđivanje ili naplatu poreza, ali prijedlogom za pokretanje stečajnog postupka, tijekom zastare se ne prekida. Međutim, navedeno nije od utjecaja i neovisno o tome što je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo pozivajući se na odredbe Općeg poreznog

zakona u vezi porezne obveze nastale 1999. i 2000. godine, pravilno je odbio prigovor zastare i u odnosu na ova potraživanja jer nije protekao relativni petogodišnji rok u odnosu na zastaru prava utvrđivanja i naplate ovih poreznih obveza kao niti apsolutni rok zastare od deset godina prema ranije važećem propisu.

21. Nadalje, u odnosu na porezne obveze nastale nakon 2021. godine valja reći da je odredbom čl. 90. OPZ-a propisan relativni rok zastare od tri godine računajući od dana kada je zastara počela teći, dok je odredbom čl. 92. OPZ-a propisana apsolutna zastara koja nastupa za šest godina računajući od dana kada je zastara počela prvi put teći. Pri tome, prekid zastare propisan odredbom čl. 91. OPZ odnosi se samo na relativnu zastaru iz čl. 90. OPZ-a te ne utječe na tijek apsolutne zastare iz čl. 92. OPZ-a iz porezno-dužničkog odnosa.

22. U konkretnom slučaju, ovaj sud dijeli mišljenje prvostupanskog suda da apsolutni rok zastare od deset (čl. 105. st. 5. ZPD-a) i šest godina (92 OPZ-a) nije protekao računajući od najstarije (i dr.) obveze po osnovi PDV za 1998. godinu, koja je počela teći 1. siječnja 1999. do podnošenja prijave u stečajnom postupku 23. srpnja 2004.

23. Prema stajalištu ovog žalbenog suda, pravilno je prvostupanski sud na utvrđivanje nastupanja zastare naplate potraživanja tužitelja koje je nastalo nakon 2001. godine primijenio odredbe Općeg poreznog zakona, budući da je odredbom čl. 1. OPZ-a propisano da taj Zakon uređuje odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela koja primjenjuju propise o porezima i drugim javnim davanjima, ako posebnim zakonima o pojedinim vrstama poreza i drugim javnim davanjima nije uređeno drugačije i predstavlja zajedničku osnovu poreznog sustava.

24. Sud nalazi da zastara prava na utvrđivanje obveze poreza nije mogla početi teći prije nego je porezni obveznik prijavio nastanak porezne obveze, odnosno prije nego je porezno tijelo na drugi način saznalo za nastanak porezne obveze, što se u ovom slučaju za ranije navedene pojedinačne slučajeve dogodilo u razdoblju od 1. siječnja 1999. do 1. veljače 2005., pa kako je navedeno potraživanje prijavljeno u stečajnom postupku 23. srpnja 2004. to nije protekao relativni rok zastare. Po mišljenju ovog suda, odlučno je da li je apsolutna zastara nastupila do trenutka prijave tražbine u stečajnom postupku koju je priznao stečajni upravitelj, a osporio jedan od stečajnih vjerovnika, a daljnji tijek vremena se ne može računati jer tužitelj nakon otvaranje stečajnog postupka ne može više ostvarivati i izvršavati samostalno svoju tražbinu izvan stečajnog postupka i skupnoga namirenja svih stečajnih vjerovnika stečajnoga dužnika.

25. U pogledu spornih činjenica vezanih za tuženikov navod da je tužiteljeva tražbina prestala građanskopravnim prijebojem prije nastupanja pravnih posljedica otvaranje stečajnog postupka, prvostupanski sud je utvrdio uvidom u sadržaj dopisa Salonit d.d. od 18. svibnja 2004. da je taj dopis naslovljen kao: „Predmet: refundacija troškova iz osnova azbestoze“. Tim dopisom je Salonit d.d. Vranjic, obavijestio Republiku Hrvatsku, Ministarstvo gospodarstva, rada i poduzetništva o: 1. isplaćenim oštećenim zahtjevima (glavnica, kamata, parnični troškovi) u iznosu od 17.590.809,71 kn, 2. obveze koje su nastupile, a još nisu plaćene (glavnica, kamate, parnični trošak)

u iznosu od 2.865.668,76 kn, 3. ostali troškovi profesionalnog oboljenja u iznosu od 6.676.063,31 kn, odnosno sveukupno iznos od 27.132.541,79 kn, sa zamolbom da se navedeni iznos uplati u korist Ministarstva financija temeljem obveza Salonita d.d. po osnovu PDV-a, u vezi preuzetih obveza od strane države.

26. Ovaj sud dijeli stajalište prvostupanjskog suda da se predmetni dopis od 18. svibnja 2004. ne može smatrati izjavom o prijeboju, kao mogući način prestanka obveze u smislu odredbe čl. 336. ZOO/91 jer prijeboj ne nastaje čim se steknu uvjeti za to, ipso iure, nego je potrebno da jedna strana izjavi drugoj da vrši prijeboj u smislu odredbe čl. 337. ZOO/91. Dakle, navedeni dopis od 18. svibnja 2004. ne daje zaključak da se radi o jednostranoj izjavi volje o namjeravanom prebijanju koju je izjavio dužnik samoinicijativno zahtijevajući od vjerovnika da se njihova međusobna potraživanja prebiju.

27. Žalbeni navod da je Ministarstvo financija dopisom 15. lipnja 2004. (list 106. spisa) dalo uputu Županijskom državnom odvjetništvu u Splitu da povuče prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad Salonitom d.d. ne osporava pravilnost zaključka prvostupanjskog suda o nedokazanoj tvrdnji o prestanku obveze tužitelja prijebojem jer se u toj uputi ništa ne govori o prijeboju ili bilo kakvom načinu prestanka obveze. Okolnost da tuženik nije evidentirao dug u svojim poslovnim knjigama također je irelevantna, kao i okolnost da nije javno objavljeno da je tuženik na listi dužnika Porezne uprave. Iz mišljenja Ministarstva gospodarstva od 5. siječnja 2005. (list 104.-105. spisa) proizlazi da to ministarstvo u okviru rješavanja problematike naknade štete u svezi azbestoze predlaže Vladi Republike Hrvatske da se izvrši prijeboj međusobnih potraživanja koje ima Ministarstvo financija od društva Salonit za neplaćeni PDV iz 2001. i 2002. godine s potraživanjem Salonita po osnovi priznavanja države za obveze i odgovornost isplate sudskih presuda oboljelih od azbestoze. Dakle, jasno proizlazi da se radi o mišljenju, a ne o jednostranoj izjavi volje, pa u nedostatku drugih dokaza koji bi upućivali da je Vlada Republike Hrvatske prihvatila to mišljenje i dala obvezujuću izjavu o prijeboju ili da je to učinilo nadležno Ministarstvo financija, za zaključiti je da su opisani žalbeni navodi neosnovani.

28. Konačno, u pogledu osporavanja činjeničnih utvrđenja vezano za visinu i dospijeće tužiteljeve tražbine, dopunskim nalazom i mišljenjem sudskog vještaka Ante Škare od 5. veljače 2008. (list 207.-224. spisa) koje je učinjeno uvidom u isprave u spisu i uvidom u računalni sustav Porezne uprave, utvrđeno je da se knjiženja poreznih obveza tuženika (glavnica, uplata i izračun zakonskih zateznih kamata) u knjigovodstvu Porezne uprave –Ispostava Solin mogu motriti vjerodostojnima te da iznosi glavnica duga s kamatama odgovaraju iznosu tužiteljeve prijavljene tražbine. Na tuženikove primjedbe glede tri uplate (22. travnja 2005., 27. travnja 2005. i 13. svibnja 2005.) vještak je odgovorio dopunom nalaza i mišljenja od 3. listopada 2008. te dopunom od 13. listopada 2008. čime je utvrdio iznose glavnica po pojedinoj osnovi i provjerio ispravnost obračuna kamata. Kako je tijekom postupka tuženik tvrdio da je izvršio uplate na koje se poziva, upravo je na tuženiku teret dokaza te činjenice. Na navedeno je ukazano i rješenjem ovog suda poslovni broj PŽ-1516/09 od 1. rujna 2009. Tuženik na okolnost izvršenih uplata u ukupnom iznosu od 436.707,92 kn nije predlagao nikakve dokaze. Stoga je neosnovan žalbeni razlog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

29. Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 368. st. 1. valjalo odbiti kao neosnovane žalbu tuženika i žalbu umješaka na strani tuženika.

30. Tuženik, u čije ime i za čiji račun nastupa osporavatelj stečajna masa Rostum d.o.o. u stečaju, Zagreb, (ranije Katran d.d.), u cijelosti je izgubio spor te tužitelju pripada pravo na naknadu troškova postupka. Prilikom odmjeravanja troškova potrebno je utvrditi vrijednost predmeta spora. Tužitelj je postavio nenovčani tužbeni zahtjev na utvrđenje te se u tom slučaju kao mjerodavna uzima vrijednost predmeta spora koju je tužitelj u tužbi naznačio sukladno odredbi čl. 40. st. 2. ZPP-a, a tužitelj ju je naznačio u iznosu od 25.571.130,84 kn. Prema odredbi čl. 180. SZ-a, u parnici radi utvrđivanja tražbine koja glasi na određenu svotu novca, visina predmeta spora jednaka je toj naznačenoj svoti. Tuženik nije prigovarao tako određenoj vrijednosti predmeta spora. U ponovljenom postupku, nakon ukidne odluke ovog suda poslovni broj PŽ-1516/2009. od 1. rujna 2009., kojom je prvostupanjski sud bio upućen provjeriti odlučne činjenice radi utvrđenja vrijednosti predmeta spora sukladno odredbi čl. 182. st. 2. SZ-a, prvostupanjski sud je raspravnim rješenjem s ročišta od 2. veljače 2022. kao vrijednost predmeta spora u ovoj pravnoj stvari odredio iznos od 50.000,00 kn, a nakon ocijene očitovanja stečajnog upravitelja iz podneska od 8. svibnja 2013. kako smatra da tužitelj prilikom razdiobe stečajne mase može očekivati najviše nekoliko desetina tisuća kuna.

31. Naime, određivanje vrijednosti predmeta spora po službenoj dužnosti (dalje: vps) sukladno odredbi čl. 40. st. 3. ZPP-a moguće je samo u dva slučaja: 1. kad je tužitelj naznačio v.p.s. očito suviše visoko ili suviše nisko, sud može po službenoj dužnosti ili na prigovor tuženika provjeriti točnost v.p.s., ali najkasnije na pripremnom ročištu ili, ako nije održano, na prvom ročištu za glavnu raspravu, prije nego što se tuženik upusti u raspravljanje o glavnoj stvari; 2. tužitelj uopće nije naznačio v.p.s., a sud zbog toga nije vratio tužbu na dopunu ako se tuženik već upustio u raspravljanje o glavnoj stvari, sud je ovlašten sam utvrditi v.p.s. do zaključenja glavne rasprave, ali prije toga je dužan strankama omogućiti da se o tome izjasne (načelo saslušanja stranaka).

32. Međutim, moguće je određivanje v.p.s. prema odredbama drugih, posebnih zakona (primjerice: čl. 363.a ZTD-a) kao i prema odredbi čl. 180. st. 2. SZ-a („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00 i 123/03). U parnicama radi utvrđenja tražbina vjerovnika ili radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbina prijavljenih u stečajnim postupcima koji su pokrenuti prije stupanja na snagu Novele Stečajnog zakona iz 2006. (29. srpnja 2006.) parnični sudac vrijednost predmeta spora mora odrediti prema iznosu koji se za tu tražbinu može očekivati pri razdiobi stečajne mase.

33. Prema odredbama općeg zakona u konkretnoj procesnoj situaciji, gdje je tužitelj naznačio v.p.s. kojoj tuženik nije prigovarao i upustio se u raspravljanje o glavnoj stvari, prvostupanjski sud nije bio ovlašten sam utvrditi v.p.s. na ročištu glavne rasprave, ali je to trebao učiniti prema posebnoj odredbi tada važećeg posebnog, Stečajnog zakona (lex specialis derogat legi generali).

34. Zbog toga je neosnovana tužiteljeva žalba u pogledu odbijajućeg dijela troškova postupka (1.887.000,00 kn) i valjalo ju je kao neosnovanu odbiti na temelju odredaba čl. 380. t. 2. u vezi s čl. 378. st. 2. i čl. 167. st. 1. ZPP-a.

35. Nadalje, u smislu određenja iz čl. 178. st. 2. SZ-a stečajni vjerovnik je osporavanjem tražbine koju je u stečajnom postupku priznao stečajni upravitelj, nastavio ovu parnicu u ime i za račun stečajnog dužnika. Time je ujedno na sebe preuzeo i odgovornost za ishod parnice glede obveze plaćanja parničnih troškova u slučaju gubitka parnice. U situaciji kada osporavanjem tražbine od strane stečajnog vjerovnika (a priznate po stečajnom upravitelju) dođe do promjene u zastupanju stečajnog dužnika u parnici, kao što je u konkretnom slučaju, takva se parnica nastavlja i vodi isključivo radi ustrajanja na osporavanju tužbenog zahtjeva, ali od strane stečajnog vjerovnika, kao posebnim zakonom uspostavljenog zakonskog zastupnika stečajnog dužnika. Stoga osporavatelj snosi i odgovornost za troškove te incidentalne parnice ukoliko njen ishod bude nepovoljan za stečajnu masu. Pravilno tužitelj u žalbi navodi da je na temelju odredbe čl. 156. st. 2. ZPP-a trebalo odrediti da osporavatelj snosi troškove ove parnice po osnovi krivnje. Na takav zaključak upućuje i analogno tumačenje odredbe čl. 181. st. 3. SZ-a, koja isključuje mogućnost da troškovi parnice koju su vodili stečajni vjerovnici bez sudjelovanja stečajnog upravitelja terete stečajnu masu ukoliko osporavatelj ne uspije u takvoj parnici.

36. Zato je, sukladno žalbenim tvrdnjama tužitelja, upravo osporavatelj kao zastupnik po zakonu tuženika, u smislu određenja iz čl. 178. st. 2. SZ-a u vezi s čl. 156. st. 2. ZPP-a, u obvezi prema tužitelju za nastali parnični trošak i to u visini pravilno odmjerenih troškova sukladno odredbi čl. 155. ZPP-a pa je i tuženikova žalba u pogledu obveze snošenja troškova osnovana, zbog čega je na temelju odredbe čl. 373. t. 3. ZPP-a valjalo preinačiti odluku o troškovima postupka i odlučiti kao u točki II. izreke ove drugostupanjske presude.

Zagreb, 23. svibnja 2022.

Predsjednica vijeća
Jagoda Crnokrak

Dokument je elektronički potpisan:
JAGODA CRNOKRAK

Vrijeme potpisivanja:
03-08-2022
13:14:03

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130D48523937333439333636353139
L=ZAGREB
S=CRNOKRAK
G=JAGODA
CN=JAGODA CRNOKRAK

Broj zapisa: **eb30c-c27ac**

Kontrolni broj: **053aa-a90a1-e834e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=JAGODA CRNOKRAK, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Predmet: P-127/2021

Vrijeme kreiranja: 15.11.2022. 12:43

Oznaka: P-127/2021-29

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Splitu

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-127/2021-11

Vrsta odluke: Rješenje

Donositelj: Ivana Madunić

Datum pravomoćnosti: 19.09.2022.

Datum ovršnosti:

**Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti:**

Broj zapisa: **eb314-da1a3**

Kontrolni broj: **0a21b-f55b9-58295**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
SERIALNUMBER=30842297926.1.37, CN=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, L=SPLIT,
OID.2.5.4.97=VATHR-30842297926, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.